

Tant Yago, dia do San Marcos, 1957

St. An. Ricardo Carballo Calero

Meu querido e admirado amigo: outra volta, graciñas. Unas
é polo antigo de Fernando Cabarav na "Vida Gallega". Atitivio de
esar impõen novas obligacions ós gabinetos. Despoixa o seu arti-
go, como des de Fole, decatore me de unha moi grande responsabili-
dade. Esta tempada ponos non temos pra traballar. Hai uns
conferencias, un esquemato. O libro de contos saiu enre-
ñadamente imprimido. Hai trabucamentos de parrafos
entreiros e rimas de cheas flurias e outros proceros xeogia-
xicos na tipografía. Nonna materiais de un libro. A cri-
tica de Vde é recta e, boa. Por demais bonita. E se quisiéra
chegar o conto fantástico. Como un novela o drama do
espírito de Rosalia Lombra - areque as rimas é deas - no
unha ventaxe, sobre o de Pablo Barreiro. Pó o conto fan-
tástico é moe grandíssimo. Precisa unha vircura mari-
nativa dominante no autor. O antigo obriga-me a ver-
tore morto.

Sain moi ben a inauguracion rosaliana no Padro. Había ho-
ba, xente de verdade. Era impresionante a devoción de
nosso prios entreiros. Ister días operares de legria lo-

temate da Páscoa patroa, estou triste e non polo mesmo fastore
ben os meus pensamentos. Sempre acontece iso unha ou outras e
na primavera. É a concusa do fermoso e levarán tempo fier
tido. O tempo fixe triste. Cearais mais triste do que fíe nos
nos. Hai de agarallar e archan o probe tempo.

Coido que levaremos a Ibrahim a Gariun Sobell. Hai af-
gás rotas dubidosas. Segundo un dia brilante. Come o seu.
Cearais non tan compreto.

Mándolle algúndras follas de un traballo meu sobre o Oscar
de lo XIX por si elle axudan nela nisga. É ben má verbiuntas
que me cangrafie, pero non tén outras.

Recordo con suíto agraciuo os cantes díos de ma estora e Vde
niste Hotel malencónicos e amado da Rue Notre. Saídos de Tito
vivía es para seu Vds. Os meus pra a dona - I.-D.-P. e filha
e apuntas ben agraciadas do amigo de sempre

J. Heroldraya